

faa Meget, som den betingede Løn udgjør for Halvdelen af den vedtagne Tjenestetid, dog ingenfinde for længere Tid end et halvt Aar, og bøde fra 2 til 20 Rbd. Kun under særdeles formildende Omstændigheder maae de Bøder, som idømmes Tyendet, være mindre end halvt imod det Beløb, der forbrødes til Husbonden.

§ 20.

Indlader et qvindeligt Tyende sig i Ægteskab inden Udløb af den paatagne Tjenestetid, og før dens Begyndelse underretter Husbonden om, at det af saadan Grund udebliver af Tjenesten, samt godvilligen erlægger til Husbonden, hvad denne efter den foregaaende Bestemmelse kan fordre af det udeblevne Tyende, bortfalde de i § 19 fastsatte Bøder.

§ 21.

Bliver et Tyende uden egen Brøde ude af Stand til at tiltræde Tjenesten, da er det kun pligtigt at tilbagebetale Fæstepengene.

§ 22.

Holder en Husbond ulovligen et Tyende tilbage i Tjenesten efter Skiftetiden, skal han, saafremt andre Love ikke efter Gjerningens Bessaffenhed medføre større Straf, bøde fra 5 til 50 Rbd. og give Erstatning for den Skade, som derved foraarsages. Hindrer han Tyendet fra at komme betimeligt i en anden Tjeneste, som det har paataget sig, og denne derved tabes, skal han til Tyendet betale, foruden Beløbet af tilbagebetalte Fæstepenge, saa Meget, som Tyendet, hvis det var blevet bortvilit fra den paatagne Tjeneste, skulde have i Løn og Kostpænge efter Bestemmelsen i §§ 14 og 51, og til den anden Husbond, der havde sættet Tyendet, erlægge halvt saa Meget, som den af ham tilfagte Løn udgjør for den vedtagne Tjenestetid, dog ingenfinde mere, end Lønnen beløber for et halvt Aar.

§ 23.

Har Husbonden i det sidste Halvaar, før end et sættet Tyende skal tiltræde Tjenesten, gjort sig skyldig i nogen saadan Handling mod sit Tyende, som § 48 Nr. 1, 3 og 4 berettiger dette til uden Opsigelse at forlade Tjenesten, kan Tyendet, dersom det derom var uvidende paa den

Tid, da det paatog sig Tjenesten, ikke tilpligtes at gaae i denne, men det skal dog, hvis det udebliver, tilbagebetale Fæstepengene.

§ 24.

Om et Tyende endog har ladet sig fæste til visse bestemte Arbejder, skal det dog være pligtigt saavel paa Husbondens Befaling at deeltage i andre huslige Forretninger, naar de, der skulde have udført dem, ved Sygdom eller andet Forsald ere for en Tid forhindrede deri, som i Almindelighed efter Gyne at fremme Husvæsenets Bedste. Ethvert Tyende maa undertaste sig den huslige Orden hos Husbonden.

§ 25.

Tyendet har at yde Tjeneste ei alene efter Husets Orden for de til Familien hørende og for de som Tyendets Foresatte antagne, men ogsaa for andre i Huset optagne Personer.

§ 26.

Uden Husbondens Samtykke er Tyendet ikke beføiet til at lade sin Tjeneste udføre af Andre.

§ 27.

Heller ikke maa Tyendet uden Husbondens Tilladelse forlade Huset i egne Anliggender, eller blive borte længere end tilladt.

§ 28.

Al den Skade, som Tyendet paafører Husbonden af Forsæt, Uagtsomhed eller Mangel paa nogen særegen Art af Dygtighed, der udfræves til bestemte Forretninger, hvortil Tyendet har ladet sig antage, skal det erstatte, og Erstatningen kan af Husbonden indeholdes i Lønnen.

§ 29.

For Ulydighed mod Husbonden eller den, som paa Husbondens Vegne kan befale over Tyendet, skal dette bøde fra 1 til 10 Rbd. For Trods og for Opsætighed skal Tyendet dømmes enten til lige Bøder eller til simpelt Fængsel eller Fængsel paa Band og Brød i indtil 5 Dage. For Modstand eller Fornærmelse i Gjerning skal Tyendet straffes med simpelt Fængsel eller Fængsel paa Band og Brød fra 5 til 20 Dage; forsaavidt det ikke